

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. X Broj 43 (476), 13. rujna 2020.

KRALJICA

XXIV nedjelja kroz godinu

DAR LJUBAVI

*Nemam ti ništa drugo ponuditi,
prijatelju moj, doli ljubavi;
to je nešto što nisam posudio, niti unajmio.*

*Ne može se mjeriti novcem
i ne može biti previše korištena;
nije lomljiva da se može razbiti,
ali je često iskorištavana.*

*Darujem je drugima,
ali svaki put je jedinstvena;
njezino značenje je uvijek drugačije,
ovisi o tome što tražiš.*

*Ljubav je nešto što možeš pohraniti
i osjetiti kad si u potrebi, ali se nikad ne izlaže,
njezina je ljepota skrivena.*

*Darujem je slobodno, ne kao skupocjeno jamstvo,
ljubav koju darujem ima doživotnu garanciju.*

**I. čitanje (Sir 27, 30-28,7), II. čitanje (Rim 14, 7-9)
Iz Evanđelja po Mateju (Mt 18, 21-35)**

U ono vrijeme: Petar pristupi Isusu i reče: »Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?« Kaže mu Isus: »Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.«

»Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. Kad započne obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. Kako nije imao odakle vratiti, zapovijedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te da se podmiri dug. Nato sluga padne ničice preda nj govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom i sve ću ti vratiti.' Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprostí.«

»A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uхвати ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati što si dužan!' Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.' Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga.«

»Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojavíše gospodaru. Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?' I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga. Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprostí svomu bratu.«

Djelatno nenasilje

Evanđelist Matej je zapisao kako apostolu Petru nije bilo jasno koliko puta treba oprostiti onome tko vrijeđa, čini zlo ili nasilje pa je upitao Isusa: »Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svom ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?« Isus mu odgovori: »Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.« Odgovarajući na Petrovo pitanje, Isus izražava Božji stav o potrebi trajnog opraštanja. Treba priznati kako u povijesti Crkve nisu svi vjernici dosljedno ostvarivali tu Isusovu želju. To je počelo dolaziti do izražaja poglavito nakon što je kršćanstvo u Rimskom Carstvu postalo državnom religijom. Kad su barbari počeli upadati i vršiti agresiju na to carstvo i njegove pripadnike, onda se i kod dubokoumnog Aurelija Augustina (354.–430.) oblikovala ideja »pravednog rata«, ali u želji da se spriječe osvajački ratovi i njihove posljedice. Međutim i to se zlorabilo. Isusov poziv na opraštanje nije i ne može biti protiv razuma. Bog od nas ne traži da se držimo pasivno, već da preuzimamo svoju odgovornost za sebe, obitelj, narod, domovinu i državu, te da se borimo protiv nepravde, nasilja i raznovrsnog terora. Treba nadvladati strah i zauzimati aktivan stav. Neprijatelju se ne smije suprotstavljati jednakim protunasiljem kroz mržnju i osvetu, jer to bi značilo s njime se poistovjetiti. Treba se aktivno braniti i nasilje sprečavati kroz obranu, koja proizlazi iz istine i pravde, kako bi se došlo do pravednog mira i velikodušnog opraštanja.

Fr. Ivo Martinić, "BOG GOVORI LJUDSKI"

Uzvišenje Svetog Križa

Povijesna je pozadina današnjega blagdana osvajanje relikvije Svetoga Križa iz ruku nevjernika caru Herakliju. Prema jednoj predaji, Sveti je Križ pronašla na Kalvariji carica Jelena. Ta za kršćane najsvetija relikvija u jednom je ratu istočnorimskoga cara s Perzijancima pala u njihove ruke.

Car Heraklije (610-641) na čudesan je način pobijedio perzijskoga kralja, a kao prvu pogodbu za mir postavio zahtjev da kršćanima bude vraćen sveti Isusov križ. Uvjet je bio ispunjen i sam je car na svojim ramenima prenio dragocjenu relikviju u Jeruzalem. Pri tom se zbilo čudo. Car je na putu prema Kalvariji bio zaustavljen od jedne više sile. Nije nikako mogao proći kroz vrata što su vodila na Golgotu. Na savjet jeruzalemskoga biskupa Zaharije odložio je sjajno carsko odijelo i onda ponizno u pokorničkoj odjeći prenio sveto breme na mjesto gdje je ono poslužilo kao sredstvo našega spasenja, kao oltar na kojem je bila prinesena Spasiteljeva krvna žrtva.

Konstantin Porfirogenet u 32. poglavlju svoga djela De administrando imperio govori da je car Heraklije pozvao Hrvate iz Velike ili Bijele Hrvatske, sa središtem oko Krakova, u ove naše današnje krajeve, da mu zaštite zapadne granice protiv Avara. Bilo je to upravo u vrijeme kad je on na Istoku vodio rat za oslobođenje svetoga Križa. Hrvati su tada bili još pogani, ali su se već kao takvi neizravno borili "za krst časni", osiguravajući caru, borcu za Križ, zapadne granice njegova carstva. Našem je narodu dao zadatak da se bori "za krst časni", za križ kao simbol našega spasenja i kršćanstva uopće. I zato naša narodna povijest već od svojih početaka stoji u znaku svetoga Križa. To je njezina najveća čast i slava, a na nama je danas da tome svetome znaku kao narod ostanemo vjerni i u buduće. Osim pojedinih povijesnih motiva za svetkovanje današnjega blagdana ima i drugih. Najdublji je od njih proslava križa, znaka spasenja. Sveci su o križu mnogo razmišljali, od križa mnogo učili, križ im je bio svjetlo i snaga u životu, nada u času smrti. Zato su i umirali stišćući u rukama časni znak svetoga križa. S tim su se znakom htjeli predstaviti na Božjem sudištu. Križ neka ima časno mjesto i u našem životu! Ne dao Bog da bi se ikada zastidjeli toga znaka našega spasenja!

Gruž, 19.9.2020. - Đakonsko ređenje

U subotu u 19:00 sati u crkvi Sv. Križa u Gružu – Dubrovnik polaganjem ruku preuzvišenog mons. Mate Uzinića, biskupa dubrovačkog, za đakone će biti zaređena subrača: Marin Golubović, Karlo Alan Kevo i Matej Trupina.

Preporučujemo braću u Vaše molitve!